

03

13

tien jaar stichting **b³positive**

jaarrekening 2012

juni 2013

INHOUD

Bestuursverslag 2003-2013	5
Inleiding	6
Tien jaar b³positive in vogelvlucht	9
Financieel verslag 2013	16
Balans per 31 december 2012	17
Staat van baten en lasten over 2012	18
Bestemmingsreserves	19
<i>Bijlagen:</i>	
<i>Bestuursleden b³positive</i>	22

Arthur van Rooij, maatschappelijk werker, Humanitas Rotterdam

Veel mensen uit de doelgroep mogen hier wel blijven, hebben hier recht op een goede medische behandeling, maar dat is het dan ook. De CVZ-regeling, die zorg aan onverzekerbare vreemdelingen regelt, werkt goed. Maar deze mensen hebben verder nergens recht op. Ik vind ons als land helemaal niet zo menselijk. We geven de mensen hoop dat ze door procederen nog zouden kunnen blijven, maar degenen die geen procedure hebben lopen, zijn nu al strafbaar omdat ze hier illegaal zijn. Wie wel een procedure heeft lopen, mag soms hier blijven in afwachting van de uitspraak en soms niet. Dat is afhankelijk van de soort procedure. Zo iets klopt natuurlijk helemaal niet.

Er zijn wel minder nieuwe gevallen. Al bij het begin, bij aankomst, worden mensen strenger behandeld. Ik denk ook dat veel mensen nu wel drie keer nadenken voor ze naar een Europees land komen.

Voor de mensen met hiv die nu hier verblijven, zonder papieren, is geen oplossing. Die raken vaak verstrikt in de ambtelijke molens, zowel van Nederland als van het land waar ze vandaan komen. De kerk ondersteunt hen dan in hun allereerste levensbehoeften, of ze worden opgevangen in het kader van de landelijke regeling, maar voor de overige kosten doen we dan vaak een beroep op b³positive. Verder kun je voor hen nergens terecht.

Ik zou willen dat er weer een generaal pardon kwam voor deze mensen en dat er tegelijkertijd wetgeving was, die bepaalt dat iemand binnen zes maanden duidelijkheid heeft omtrent zijn verblijf. Zodat je nooit meer van die slepende zaken en schrijnende gevallen krijgt, want dat is mensenwaardig.

Margje Muurling, maatschappelijk werkster, AMC

In 2002 ging ik in het AMC op de polikliniek inwendige geneeskunde werken. Vanaf het begin had ik ook contact met b³positive, meestal vroeg ik een bijdrage voor de eerste levensbehoeften, bed, bad & brood. Bij b³positive kun je altijd terecht - en ook als een aanvraag niet gehonoreerd wordt, wordt er meegedacht over mogelijke oplossingen. De laatste tijd neemt de vraag naar ondersteuning wel toe. Een nieuwe groep wordt gevormd door de mensen die al een aantal jaren een verblijfsdocument hadden, goed geïntegreerd waren, maar dan plotsklaps alles kwijt raken omdat ze geen verlenging van hun verblijf meer krijgen. Het argument om hun verblijf stop te zetten, is dat ze nu in hun eigen land medicijnen kunnen krijgen. Dat is dan misschien wel waar, maar iedereen weet dat daarmee niet het hele verhaal verteld wordt. Vaak is daar geen goede behandeling mogelijk en is de medicatie niet voor iedereen te verkrijgen. Er is dus geen garantie op continuïteit in de medicatieverstrekking. Ze blijven dus meestal hier, gaan opnieuw procederen, maar raken achter elkaar hun huis, hun adres, hun uitkering, hun verzekering kwijt en bouwen schulden op. Het hele bestaan dat ze met zoveel moeite hebben opgebouwd, stort in. Zelfs de Voedselbank mag hen niks geven omdat ze geen papieren hebben. Het mankeert er nog maar aan dat ze als criminelen behandeld worden. Sommige mensen kunnen nog een beetje scharrelen, huishoudelijk werk doen ofzo. Ik vind dat heel erg knap. Maar ik maak me ernstige zorgen over deze groep.

Bestuursverslag 2003-2013

INLEIDING

In 2013 bestaat **b³positive** tien jaar. In dit jaarverslag blikken we niet alleen terug op 2012, maar ook op de achterliggende tien jaar.

In de tien jaar van ons bestaan hebben we het leven van veel mensen iets draaglijker helpen maken. Vanaf de oprichting van **b³positive** was het doel van de stichting ‘tijdelijke financiële ondersteuning [bieden] aan mensen met een illegale status en vluchtelingen die in Nederland wonen of verblijven en leven met hiv/aids (geïnfecteerd of betrokken) en voorts alles wat daarmee in de meest uitgebreide zin des woords verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.’

We hebben veel mensen uit onze doelgroep precies die steun kunnen geven die ze nodig hadden om hun verblijf hier beter te regelen en een menswaardig bestaan op te bouwen. Voor degenen die dat niet konden realiseren, werd en wordt het steeds lastiger om het hoofd boven water te houden. Dat heeft voor een belangrijk deel te maken met de politieke ontwikkelingen in ons land, die hun weerslag kregen op wetgeving en die terug te zien zijn in de handelwijze van de IND en uitspraken van de rechterlijke macht. Ons jubileumfeestje stemt ons dan ook pessimistisch.

b³positive ondersteunt wanneer er geen beroep kan worden gedaan op andere instellingen of fondsen. In 2003 ging het vooral om de overbrugging van een periode in afwachting van een verblijfsvergunning. Het perspectief was destijds, dat iedereen op grond van zijn/haar hiv een verblijfsvergunning zou krijgen. **b³positive** zou op een gegeven moment overbodig zijn, omdat de reguliere instanties in deze steun zouden voorzien. Er is inmiddels door het Aids Fonds een landelijke regeling die ongedocumenteerden met hiv, die verblijf aanvragen, ondersteunt in hun huisvestingskosten. Helaas lost die regeling niet alle problemen op.

De situatie van ongedocumenteerden is er de afgelopen jaren in Nederland niet beter op geworden. Bijzonder verontrustend is de tendens, bestaande verblijfsvergunningen niet te verlengen of mensen uit te wijzen met als argument dat er inmiddels in het land van herkomst hiv-medicatie beschikbaar is. Hiv-medicatie mag daar dan in naam beschikbaar zijn, feitelijk stelt dit weinig voor: het is ofwel te duur, of er is heel moeilijk aan te komen. Van een goede behandeling kan dan zeker geen sprake zijn. In een recente uitspraak stelt de Raad van State zelfs dat verkrijgbaarheid van medicijnen ook geldt als ze besteld kunnen worden. Deze uitspraak houdt geen enkele rekening met de realiteit. Het was de aanleiding voor gezamenlijke actie van **b³positive**, Hiv Vereniging Nederland, Aids Fonds, vreemdelingenadvocaten, hiv-behandelaren, het Wereldhuis en maatschappelijk werkers.

De huidige situatie verschilt enorm van die in de periode rond 2000. Het klimaat in Nederland voor ongedocumenteerden, en daarmee ook zeker voor hiv-positieve ongedocumenteerden, is de afgelopen tien jaar alleen maar harder geworden. Het voornemen van de regering in 2013 illegaliteit strafbaar te stellen, stemt bepaald niet hoopvol. **b³positive** heeft nooit gearzeld samen met anderen de vinger aan de pols te houden en waar mogelijk het initiatief te nemen tot actie. Dit gebeurde altijd in overleg met betrokken partijen. **b³positive** heeft goede contacten met verschillende organisaties en in de loop der jaren een goed netwerk opgebouwd.

Het gaat steeds beter

In 2009 krijgt S, afkomstig uit een Afrikaans land, te horen dat hij is uitgeproduceerd. Hij is eerder vanwege zijn hiv opgenomen geweest en moet daarna drie keer in de week dialyseren: door zijn hiv-infectie zijn zijn nieren verzwakt. Hij gebruikt nu veel medicijnen. Hij voelt zich erg beroerd van de hoeveelheid en de bijwerkingen van de medicijnen die hij moet slikken, daarnaast is het belangrijk dat hij goed eet.

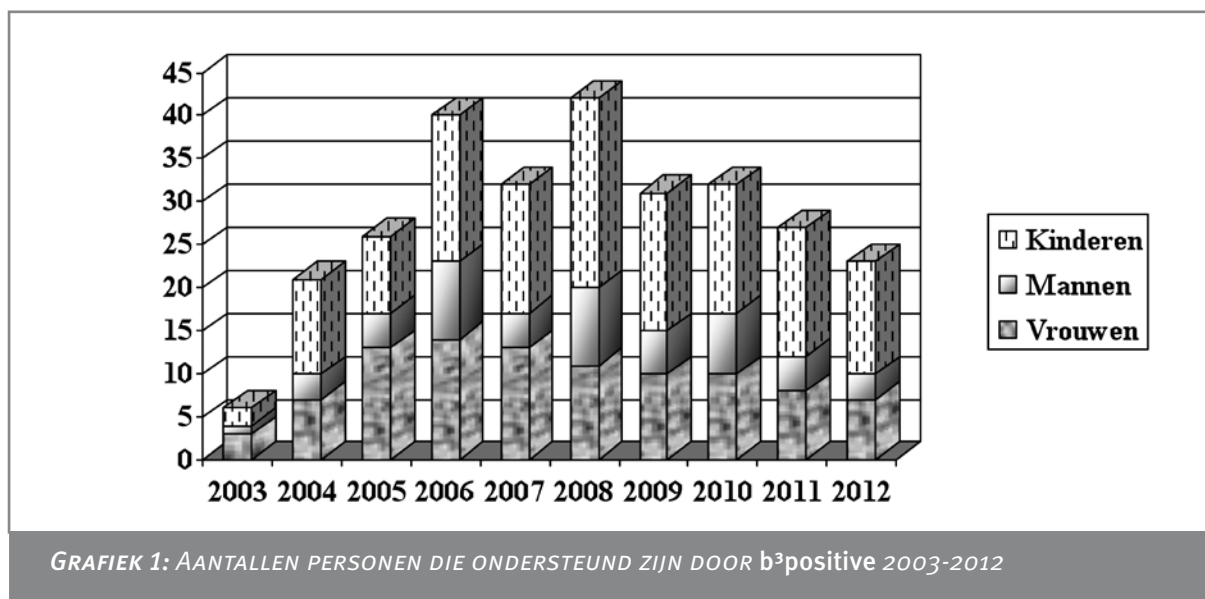
S woont bij een vriend in, maar als de vriend er niet is, is het voor S ook niet mogelijk genoeg eten te nemen. Goed eten is dus niet altijd gegarandeerd. Op de dagen dat hij dialyseert krijgt hij via de dialyse wel wat te eten. Zijn advocaat heeft een verblijfsvergunning op medische gronden aangevraagd. Er is leefgeld voor hem aangevraagd bij het Aids Fonds maar het duurt een tijdje voor die toekenning er is. S heeft het ontzettend moeilijk en maakt zich grote zorgen over zijn toekomst. **b³positive** ondersteunt hem voor een bepaalde tijd zodat hij in ieder geval genoeg kan eten. Hij is hier erg blij mee.

Begin 2010 gaat het met S steeds beter. Medisch gezien gaat het gewoon goed. Hij heeft sinds januari een verblijfsvergunning en kan binnenkort een klein appartementje huren.

Vluchtelingenwerk helpt bij het aanvragen van een uitkering. Hij is erg blij dat hij nu toch een leven kan starten in Nederland en hoopt snel werk te vinden.

2013: Het gaat goed met S. Hij heeft zelfs een tijd niet hoeven dialyseren, maar helaas is dat nu weer nodig. Zijn situatie is een stuk verbeterd, hij heeft een opleiding gevolgd, ontvangt een uitkering, heeft een eigen woning en mag voorlopig in Nederland blijven. Hij heeft ook een nieuwe relatie, zij willen graag kinderen. Zijn hiv blijft lastig voor hem, hij vindt het ook moeilijk te bespreken. Soms heeft hij moeite met therapietrouw; hierbij zal hij van tijd tot tijd ondersteuning nodig hebben.

TIEN JAAR **b³POSITIVE** IN VOGELVLUCHT

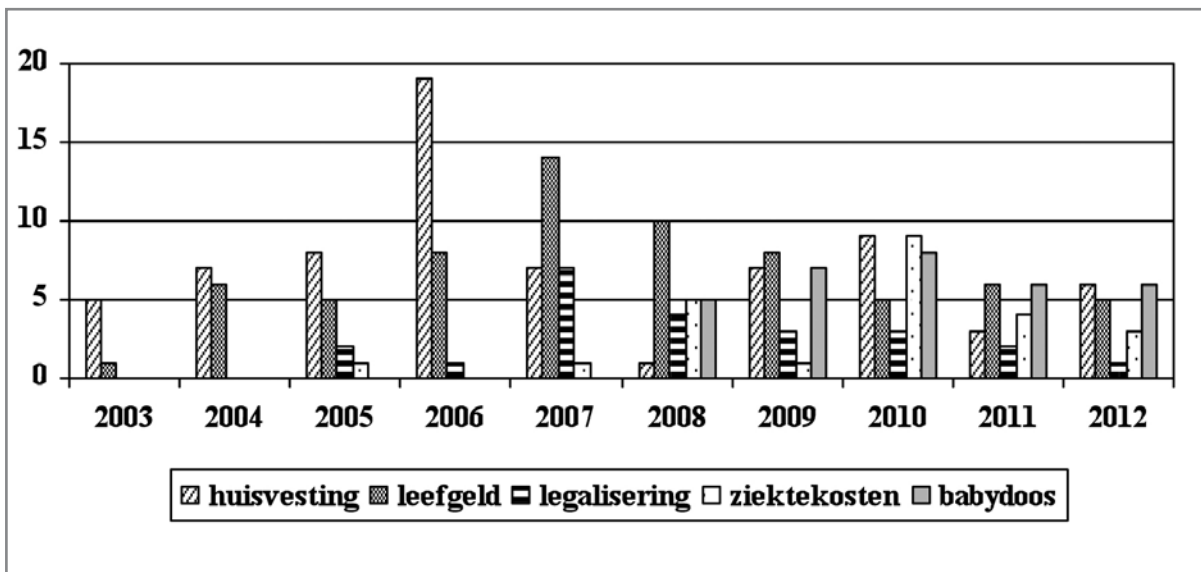

b³positive werd in maart 2003 opgericht. 2003 was een jaar van opbouw. Er werd gewerkt aan het vormgeven van het netwerk van contactpersonen. De contactpersonen, maatschappelijk werkers of hiv-consulenten, dienen namens hun cliënt een aanvraag in bij **b³positive**. Dit netwerk breidde in de daaropvolgende jaren uit met contactpersonen uit regionale ziekenhuizen in Amsterdam, Haarlem, Rotterdam, Tilburg, Den Haag en Leiden. Zo werd de geboden steun voor een grotere groep mensen in noodsituaties bereikbaar. In 2004 werd de werkwijze van **b³positive** verfijnd. Aanvankelijk kwamen er ook aanvragen uit zelforganisaties, maar omdat wij alle aanvragen via aan ziekenhuizen verbonden contactpersonen wilden laten lopen, verwezen wij de organisaties door naar een bij ons aangesloten contactpersoon. Na een aantal jaren verliepen alle aanvragen via een van onze contactpersonen.

SAMENWERKING

In de beginjaren kregen verschillende samenwerkingsverbanden gestalte. Er kwam een jaarlijks overleg met het Aids Fonds over de afstemming met hun afdeling Individuele Hulp en er was overleg met hiv-consulenten en maatschappelijk werkers om een goede samenwerkingsvorm te vinden.

In 2004 werd ook contact gelegd met het Harriët Tubmanhuis in Amsterdam. In dit opvanghuis voor vrouwen (en eventuele kinderen) zonder verblijfstatus vonden al geregeld vrouwen met hiv/aids onderdak. Omdat het voor deze vrouwen, vaak zwanger of ziek, een enorme inspanning was om elke keer incidenteel onderdak te vinden besloot **b³positive** bij wijze van proef het Harriet Tubman Huis gedurende de eerste zes maanden van 2005, huur en energiekosten te betalen voor extra opvang van vier à vijf illegale hiv-positieve vrouwen en hun kinderen.

GRAFIEK 2: AANTALLEN TOEGEWENZEN AANVRAGEN UITGESPLITST PER KOSTENSOORT 2003-2012
 (Verschillende aanvragen hebben betrekking op meerdere kostensoorten bijv. huisvesting en leefgeld, huurachterstand en ziektekosten, etc.)

ZWANGERE VROUWEN

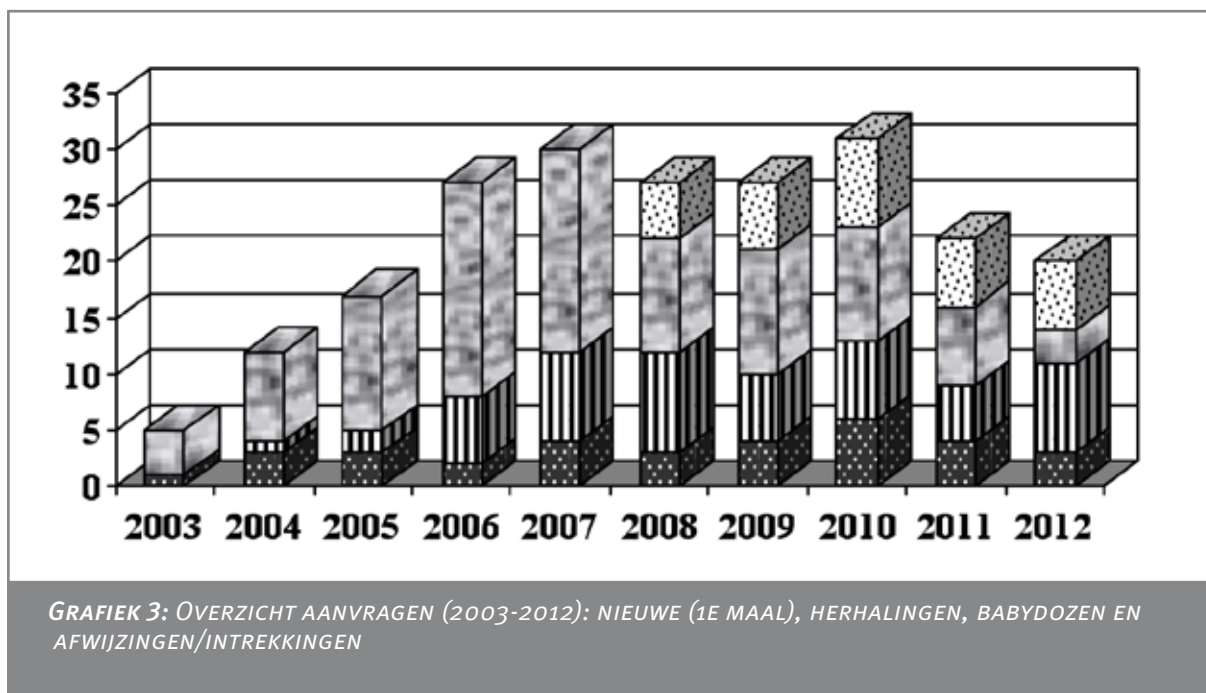
De fondsenwerving groeide en in 2005 verdubbelde het aantal aanvragen. In 2006 kwamen er wederom meer aanvragen binnen. Het aantal aanvragen voor voeding en kosten voor levensonderhoud nam af. Een opvallend groot aantal aanvragen was afkomstig van zwangere vrouwen die er door de zwangerschapscreening op hiv achter kwamen dat ze hiv-positief waren. In 2006 viel op, dat ook steeds meer mannen een beroep deden op **b³positive**.

STRENGER OVERHEIDSBELEID

2006 is tot nu toe het jaar geweest waarin de meeste aanvragen werden gedaan en gehonoreerd. Het aantal vluchtelingen en migranten met hiv/aids steeg gestaag. Door het steeds strenger wordende overheidsbeleid ten aanzien van vluchtelingen en migranten werd hun situatie nijpender. In 2006 nam het Aids Fonds, mede op aandringen van **b³positive**, in samenwerking met de gemeente Amsterdam het initiatief tot een speciale regeling voor huisvestingskosten voor diegenen uit de doelgroep, die een aanvraag voor verblijf startten. Een jaar later volgde Rotterdam dit voorbeeld.

LICHTE DALING IN 2007

De initiatieven in Rotterdam en Amsterdam hadden hun weerslag op de aanvragen die vanaf 2007 bij **b³positive** binnenkwamen: het aantal verzoeken uit de beide steden daalde, maar nu sprong in het oog dat relatief veel aanvragen uit Den Haag kwamen. **b³positive** heeft hier in diverse jaarverslagen op gewezen en gepleit voor het instellen van een speciale regeling in Den Haag en andere gemeenten.

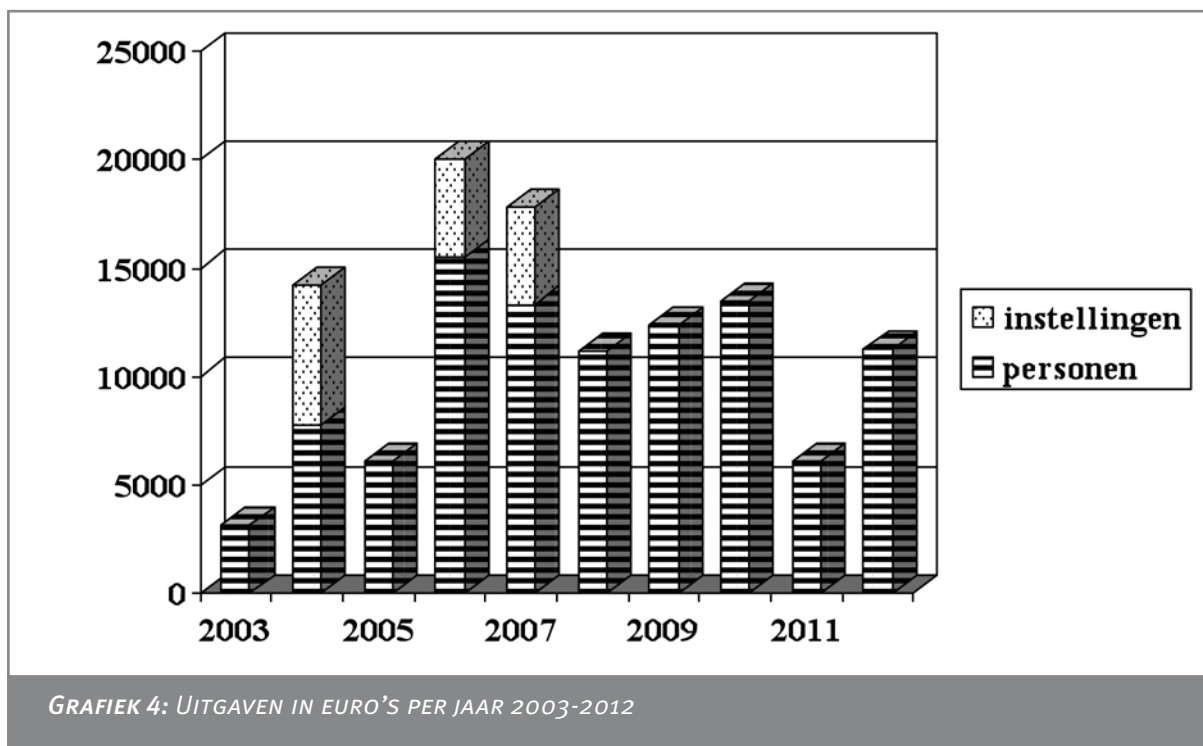
Per januari 2012 werd deze regeling landelijk ingevoerd. Het aantal personen dat in 2007 door **b³positive** werd ondersteund, daalde in totaal licht ten opzichte van 2006. Niet alleen de regeling in Amsterdam en later ook in Rotterdam waren hiervan de oorzaak, ook het in 2007 uitgevoerde generale pardon, waardoor een deel van de doelgroep een verblijfsvergunning kreeg, speelde vermoedelijk een rol.

BABYDOOS

In 2007 werd na overleg met maatschappelijk werkers en hiv-consulenten besloten om de pasgeboren kinderen van hiv-positieve moeders zonder legale verblijfspapieren een iets betere start in het leven te geven door middel van een 'babydoos'. Dit is een pakket met basisspullen die nodig zijn om te zorgen voor een pasgeboren kind. De babydoos was vanaf de start een succes en wordt nog steeds met regelmaat aangevraagd en verstrekt, overigens ook aan moeders die wel verblijfspapieren hebben.

VERSCHUIVING IN AANVRAGEN

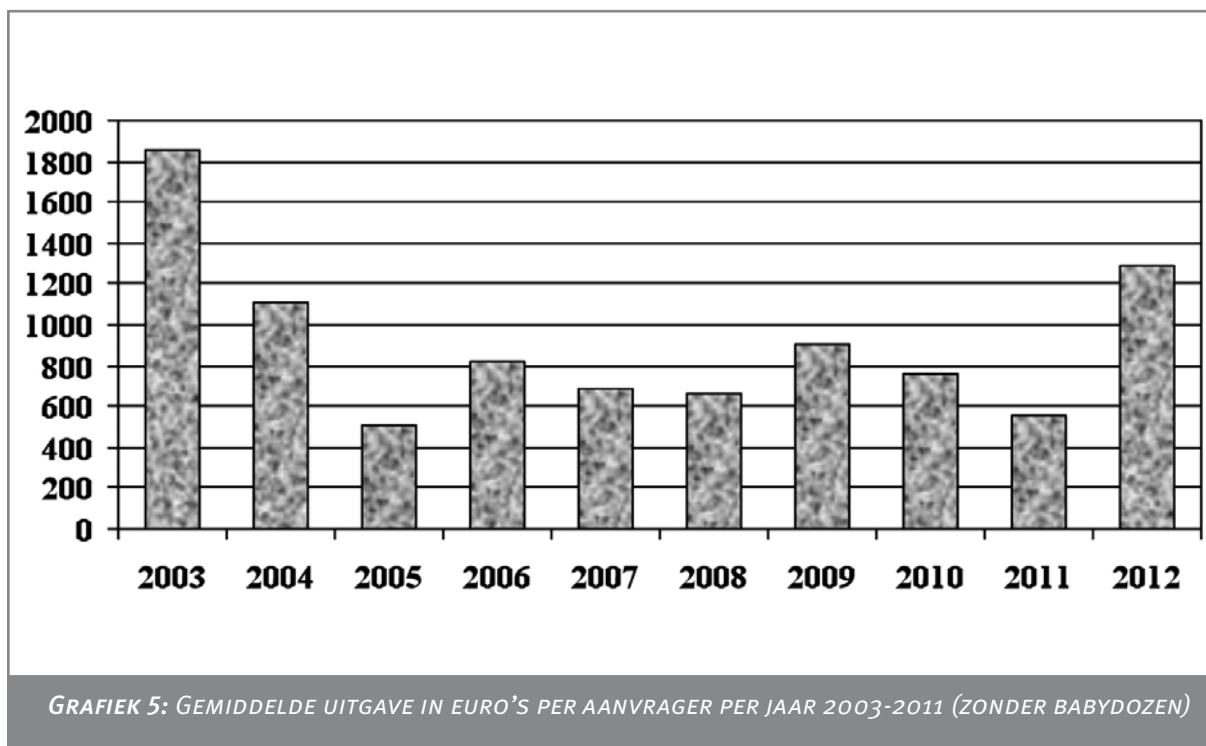
Vanaf 2006 trad er ook een verschuiving op in de aard van de aanvragen die bij **b³positive** binnenkwamen: de aanvragen voor leefgeld (directe kosten voor bed, bad en brood) namen af, maar het aantal aanvragen voor indirecte kosten in het kader van huisvesting (zoals borg voor huur, energiekosten en -schulden) steeg eerst nog en vertoonde pas enkele jaren later een daling. Deze aanvragen werden vaak wel gehonoreerd omdat veel aanvragers anders dakloos zouden worden. Dan zou het voor hen veel moeilijker zijn om hun situatie te legaliseren en een menswaardig bestaan op te bouwen. Ook werden aanvragen voor verzekeringen gehonoreerd, omdat een goede verzekering een eerste vereiste is voor een goede zorg.

In de loop der jaren is **b³positive** steeds vaker mensen gaan ondersteunen die legaal zijn, door middel van een gift of een lening. Het gaat dan om mensen die pas kort gelegaliseerd zijn, buiten andere regelingen vallen en nog op hun pootjes terecht moeten komen. Hoewel dit niet strikt volgens de criteria van **b³positive** is, vinden wij dergelijke ondersteuning meer dan noodzakelijk.

DETENTIE

In 2009 nam **b³positive** het initiatief tot een overleg met het ministerie van Justitie, de Hiv Vereniging Nederland en het Aids Fonds om de situatie van mensen in detentie te verbeteren. **b³positive** en de Hiv Vereniging Nederland inventariseerden de klachten van hiv-positieven in vreemdelingendetentie: schenden van privacy, problemen rond inname medicatie, slechte voeding, monitoring door behandelend arts. Het resultaat was een expertmeeting in 2010, georganiseerd door de Dienst Justitiële Inrichtingen van het ministerie van Veiligheid en Justitie in samenwerking met **b³positive** en de Hiv Vereniging Nederland. Naast medewerkers van het ministerie van Veiligheid en Justitie, directie en medische staf van penitentiaire inrichtingen, Aids Fonds en Hiv Vereniging, werden ook de Nederlandse Vereniging van Aids Behandelaren (NVAB) en de V&VN verpleegkundig consultants HIV/AIDS uitgenodigd. Het was een succesvolle bijeenkomst, waarop men elkaar leerde kennen en een goede eerste aanzet is gedaan om zich gezamenlijk over de problematiek te buigen. De bijeenkomst leverde een aantal concrete afspraken op om de situatie van hiv-positieven zonder legale status in detentie te verbeteren.

TIEN JAAR FONDSENWERVING

Er zijn drie grote fondsen die het mogelijk hebben gemaakt om met **b³positive** te starten:

Mama Cash, het SKAN Fonds en de Haëlla Stichting. Met hun royale bijdragen kon aan veel aanvragen om hulpverlening worden voldaan. In de jaren daarna hebben de laatste twee fondsen de stichting nog eenmaal ondersteund. Door de toenemende bekendheid met en uitbreiding van het netwerk van **b³positive** moest de stichting ook andere financieringsbronnen aanboren. Een grote donateur werd het Maria Strootfonds, fonds van de Congregatie der Zusters van "De Voorzienigheid", waarop **b³positive** meerdere malen een beroep deed - en nimmer tevergeefs. De Stichting Dijkverzwaring in Dordrecht leverde niet alleen ruime ondersteuning, maar ook goede adviezen. Omdat een deel van de vragen om geldelijke ondersteuning vanuit Amsterdam komt, beoordeelt het Rooms Catholijk Oude Armen Kantoor de verzoeken van **b³positive** om ondersteuning positief. In de loop van de laatste vijf jaren is dat meerdere malen het geval geweest. Wanneer **b³positive** kon aantonen dat haar reserves niet meer toereikend waren kon er een beroep worden gedaan op de Stichting het R.C. Maagdenhuis. Ook de Dominicusgemeente te Amsterdam bestemde haar Kerstcollecte twee keer voor het werk van **b³positive**. In de jaren dat het met de fondsen in Nederland wat minder ging, kon **b³positive** blijvend een beroep doen op de haar welgezinde fondsen. Ook waren er meerdere gevers, die anoniem wilden blijven. Al met al besteedde **b³positive** in de afgelopen tien jaar 100.000 euro aan individuele ondersteuning en 15.500 euro aan instellingen. Bij het huidige gure klimaat voor de doelgroep zal de stichting alert moeten blijven en voortdurend ondersteuning moeten zoeken voor haar werk. Opheffing van **b³positive** is nog lang niet aan de orde.

2012 EN DE TOEKOMST

Het aantal aanvragen dat bij **b³positive** binnenkomt, daalt, maar de aangevraagde bedragen per persoon stijgen. Verschillende aanvragers doen meerdere keren een beroep op **b³positive**. Hierdoor is ook het totaal aangevraagde bedrag in 2012 hoger; deze ontwikkeling zet waarschijnlijk door in de komende jaren. Een opvallende tendens in 2012 is dat er vaker studenten bij **b³positive** aankloppen. Zij kwamen hier om te studeren, werden hiv-positief getest, krijgen inmiddels behandeling en kunnen daardoor niet zomaar meer terug naar hun land. Meestal gaat het om vrouwelijke studenten.

De toekomst ziet er voor de doelgroep van **b³positive** erg zorgwekkend uit.

In een recente uitspraak heeft de Raad van State gesteld dat beschikbaarheid van medicatie in het land van herkomst ook een feit is, als deze medicatie daar via een apotheek besteld en verstrekt kan worden. Deze uitspraak gaat volkomen voorbij aan de werkelijke situatie in dat land en bekommert zich niet om de vraag of er dan nog sprake kan zijn van een goede behandeling. Het drijft mensen zonder papieren die hiv hebben in Nederland de illegaliteit in.

b³positive maakt zich over deze ontwikkeling veel zorgen. Het zou een sterke toename van aanvragen teweeg kunnen brengen en een risico voor de volksgezondheid kunnen opleveren als deze kwetsbare, vaak ook zwakkere mensen in de kou komen te staan. Vaak hebben zij ook kinderen, die vanzelfsprekend goed onder controle zouden moeten blijven.

INTERNE BEHEERSING

Het bestuur van de Stichting is verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid alsmede voor het toezicht hierop. Er is formeel geen extern toezicht zoals een Raad van Commissarissen of een Raad van Toezicht. Alle toezeggingen worden besproken in bestuursvergaderingen en vastgelegd in een besluiten-lijst (notulen). Besluiten worden genomen in overeenstemming met de statuten en specifiek artikel 7.5.

CONTINUÏTEIT

Het jaar is afgesloten met een negatief resultaat ad € 778 (2011: - € 768). Het bestuur is van mening dat de continuïteit gewaarborgd is en dat de stichting over voldoende liquide middelen beschikt om aan haar verplichtingen te voldoen.

Amsterdam, april 2012

Het Bestuur:

Inga Mielitz
(voorzitter)

Jos van Berkum
(penningmeester)

Coen Honig
(secretaris)

Zichzelf overwonnen

Een vrouw uit Afrika gaat in Nederland studeren. Kort daarna komt ze er achter dat ze hiv heeft. Ze vindt het heel moeilijk om daarmee om te gaan en bovendien heeft ze behoorlijke gezondheidsproblemen, onder andere hiv-gerelateerde problemen met haar baarmoeder. Door alle perikelen verloopt haar studie niet goed en ze vraagt voor een aantal dingen financiële steun. Dankzij de bijdrage van b3positive kan ze alsnog afstuderen. Ze is inmiddels behandeld voor haar klachten en heeft deelgenomen aan een bijeenkomst voor vrouwen met hiv. Tegenwoordig houdt ze zichzelf in leven met schoonmaakwerk, maar ze hoopt op een baan hier of in haar land. Ze is nu aan het uitzoeken hoe ze dit kan realiseren. Inmiddels heeft ze ook haar moeder op de hoogte gesteld van haar hiv. Ze heeft zichzelf overwonnen!

Hans Jager, immigratieadvocaat

Het huidige beleid van de Nederlandse overheid c.q. de IND gaat uit van een theoretisch model over de mogelijkheid van terugkeer naar het land van herkomst. Het sluit totaal niet aan bij de realiteit. In veel zaken gaat de IND uit van de theorie dat iemand terug kan naar het land van herkomst omdat behandeling daar bestaat, terwijl de werkelijkheid is dat de behandeling wel bestaat maar niet voor deze individuele patiënt. Het is heel vreemd dat je op zittingen, in plaats van over de werkelijke situatie voor jouw cliënt, veelal gedwongen wordt te praten over die theoretische modellen, terwijl iedereen weet dat dit niet voor jouw cliënt opgaat. Ik vind dat eigenlijk onmenselijk: de juridische werkelijkheid is losgeraakt van de echte werkelijkheid. De Raad van State volgt dit onmenselijke beleid. Mocht je een keer succes hebben bij een Rechtbank, dan is de kans heel groot dat de IND hoger beroep instelt bij de Raad van State, waar de IND in medische procedures eigenlijk altijd gelijk krijgt.

Omdat er langs juridische weg geen succes kan worden geboekt, moet er politieke druk komen. Ik ben er zelf wel cynisch over wat we daarvan kunnen verwachten: verblijf voor zieke vreemdelingen is geen onderwerp waar je kiezers mee trekt, ook al gaat het relatief om weinig mensen. Juist omdat het maar om zo'n kleine groep gaat vind ik dat de IND voor iedereen afzonderlijk kan nagaan of hij of zij in het land van herkomst toegang heeft tot goede behandeling, in plaats van dit over te laten aan willekeur, corruptie of mazzel.

Er is inmiddels een breed overleg gestart van bij deze cliënten betrokken personen en organisaties over de manier waarop we politieke druk kunnen uitoefenen. Daar zitten ook artsen bij. Het is belangrijk dat er vanuit de medische wereld onderbouwend cijfermateriaal komt. Bovendien: het Nederlandse beleid raakt de patiënten van deze artsen rechtstreeks. Uitzetting naar de landen van herkomst kan betekenen dat zij hun werk voor niets hebben gedaan omdat de behandeling daar niet kan worden voortgezet. Dit betreft trouwens niet alleen mensen met hiv, maar ook mensen met andere ziektes, die behandeling nodig hebben.

De mensen die uitgeprocedeerd raken en uitgezet dreigen te worden, blijven hier vanwege hun noodzakelijke medische behandeling, maar zonder status zullen ze in de marge van de samenleving terechtkomen. Die groep wordt geleidelijk aan groter door het inhumane beleid van de IND. Ook is er een groep mensen die eerder wel een verblijfsvergunning kregen, omdat hun medische behandeling niet bestond in het herkomstland en die bijvoorbeeld na drie jaar een sterkere verblijfsvergunning aanvragen, die niet meer samenhangt met hun medische problemen, wat hen vervolgens geweigerd wordt, omdat er in hun land nu wel behandeling zou zijn. Zij hebben net hun leven weer een beetje op de rails en die weigering breekt dat in no time af tot de grond. De IND heeft daar geen boodschap aan. Vroeger kon je dit soort schrijnende zaken nog wel eens bespreken met individuele medewerkers van de IND of, nog eerder, met de vreemdelingenpolitie. Nu is alles dichtgetimmerd met regels. De steeds verhardende IND voert letterlijk uit wat er in het beleid staat, zonder aandacht voor de mens achter het verhaal. En dat kan natuurlijk niet. Het gaat om mensen, niet om dossiernummers.

Lia Meerkerk, hiv-consulent Medisch Centrum Haaglanden

Ik zie hier niet echt een toename van mensen zonder papieren. Wel neemt het aantal mensen toe, dat verlenging van verblijf aanvraagt. Die verlenging wordt steeds lastiger te verkrijgen. We merken hier ook, dat er steeds minder voorzieningen zijn voor mensen zonder papieren, er zijn bijvoorbeeld maar weinig plekken waar mensen hulp kunnen krijgen. b3p kan gezien haar doelstellingen ook niet alles ondersteunen. Als het niet strikt gaat over bed, bad en brood, wordt het wel eens moeilijk. Daarom bespreken we meestal in het team of en wanneer we een aanvraag indienen. Ik heb niet het idee dat de situatie over het geheel genomen erger is dan afgelopen jaar. Er zijn mensen zonder papieren die het hier prima voor elkaar hebben, die hier al een aantal jaren op een heel redelijke manier leven. Voor deze groep zullen wij dan ook niet direct een aanvraag indienen. Anderen kunnen zich minder goed redden, die hebben hier een veel lastiger leven. We signaleren met name het probleem dat mensen, voornamelijk Afrikanen, hierheen komen om te studeren en dan vervolgens in Nederland hiv-positief getest worden. Ze zijn hier met een reisverzekering, de behandeling wordt hier gestart, waarna het moeilijk wordt om nog terug te keren omdat behandeling in land van herkomst niet altijd gegarandeerd kan worden. Het kan gebeuren dat deze hoog opgeleide personen uiteindelijk in de illegaliteit belanden.

Financieel verslag 2012

BALANS PER 31 DECEMBER 2012

	31 december 2012		31 december 2011	
	€	€	€	€
Activa				
<i>Vorderingen</i>				
Rente ASN Bank		78		94
<i>Liquide middelen</i>				
ING	494		1.178	
ASN Bank	<u>6.016</u>		<u>6.522</u>	
		<u>6.510</u>		<u>7.700</u>
		<u>6.588</u>		<u>7.794</u>
Passiva				
<i>Eigen vermogen</i>				
Vrij besteedbaar vermogen	1.456		983	
Bestemmingsreserves	<u>4.560</u>		<u>5.811</u>	
		6.016		6.794
<i>Schulden</i>				
Toegezegde bijdrage:		<u>572</u>		<u>1.000</u>
		<u>6.588</u>		<u>7.794</u>

STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 2012

	2012		2011	
	€	€	€	€
Baten				
<i>Baten uit eigen fondsenwerving</i>				
Maria Stroot Fonds	3.000			
RC Oude Armen Kantoor	2.000		2.000	
Anonieme donateurs	5.000		5.000	
		10.000		7.000
<i>Overige baten</i>				
Rente	78		94	
Donaties	610		20	
		688		114
Totaal baten		10.688		7.114
Lasten				
<i>Besteed aan doelstellingen</i>				
Hulpverlening aan personen	11.251		6.121	
Hulpverlening aan instellingen	-		-	
		11.251		6.121
<i>Beheer en administratiekosten</i>				
Jaarverslag	115		156	
Bankkosten	86		69	
Bestuurskosten	14		-	
		215		225
Totaal lasten		11.466		6.346
Resultaat 2012/2011		778-		768

BESTEMMINGSRESERVES

	€	€
Maria Stroot Fonds		
Bijdrage 2012	3.000	
Af: Verstrekte hulpverlening 2012	<u>750</u>	
		2.250
Dominicus Kerk		
Restant bijdrage 2009/2010	1.145	
Af: Verstrekte hulpverlening 2012	<u>1.145</u>	
		-
Stichting Rooms Catholijk Oude Armen Kantoor		
Restant bijdrage 2011	666	
Bijdrage 2012	2.000	
Af: Verstrekte hulpverlening 2012	<u>2.666</u>	
		-
Anonieme donateurs		
Restant bijdrage 2011	4.000	
Bijdrage 2012	5.000	
Af: Verstrekte hulpverlening 2012	<u>6.690</u>	
		<u>2.310</u>
Totaal bestemmingsreserves		<u>4.560</u>
Vrij besteedbaar vermogen		
Stand per 1 januari 2012	983	
Bij: intrest en donaties	688	
Af: Beheer- en administratiekosten	<u>215</u>	
		<u>1.456</u>

Bijlage: Bestuursleden b³positive

De stichting werd in 2003 opgericht door Inga Mielitz, Tanne de Goei, Loek Slierendrecht (penningmeester) en Hans van der Bilt. In januari 2004 volgde Jos van Berkum Loek Slierendrecht op als penningmeester. Hans van der Bilt trad in 2003 af als bestuurslid. In april 2004 kwam Julie Hukuboën in het bestuur. In juni 2005 kwam Ko Bordens het bestuur versterken met als taak fondsenwerving. In juni 2009 trad Marleen Swenne toe tot het bestuur. Eind juli 2010 overleed Julie Hukuboën. In november 2010 kwam Coen Honig het bestuur versterken als secretaris.

BESTUURSLEDEN IN 2012

Inga Mielitz, voorzitter, is directeur van Stichting ShivA (Spiritualiteit, hiv & Aids), bureau voor professionele ondersteuning en advies aan aids-organisaties in Nederland over vragen rond zingeving en spiritualiteit. Daarvoor werkte zij van 1996 tot 2000 als aidspastor in Rotterdam.

Jos van Berkum, penningmeester, drijft als zelfstandig ondernemer een administratiekantoor. In 1985 was hij betrokken bij de oprichting en vormgeving van het Aids Fonds en was er tot 2000 werkzaam als manager beheer.

Coen Honig, secretaris, leeft met hiv en is als vrijwilliger actief binnen de Hiv Vereniging Nederland. Hij werkte als aidsconsulent in het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis in Amsterdam. Nu is hij verpleegkundige Acute Zorg bij een thuiszorginstelling en klassiek zanger.

Ko Bordens, algemeen bestuurslid met speciale aandacht voor fondsenwerving, is oud-dominicaan, heeft in de jaren negentig de fondsenwerving begeleid voor de renovatie van de monumentale Dominicuskerk in Amsterdam. Hij is oprichter van Albert Camus, de beroepsvereniging van geestelijk verzorg/st/ers die niet aan een levensbeschouwing gebonden zijn.

Tanne de Goei, algemeen bestuurslid, is hiv/aids consultant en publicist. Hij is sinds 1990 actief in het aidsveld, eerst als aids-activist bij Act Up! Amsterdam, later als beleidsmedewerker bij de Hiv Vereniging Nederland en tot 2004 als *community liaison* bij PharmAccess International, een organisatie die hiv-behandelingsprojecten opzet in Afrika.

Marleen Swenne, algemeen bestuurslid, is tekstschrijver en grafisch ontwerper. Ze werkte van 1992 tot 2000 bij de Hiv Vereniging Nederland, onder andere als office manager en redacteur.

